

בנות (ס) ברכו הא'. ענין ברכו הא' שקודם תפילת ערבית הנה נחבאר בתפיל' שחרית דחול בענין ברכו כי כוונ' ברכו היא עליית היכל ק"ק דיי' היכל מנ"ר העולה בנ"ר דיי' ונעשה ממש בחי' בריאה והיכל זה מחבדק עתה בריבוי ברכאן ונקרא ברוך כנו' כפ' עיקר' במלת ברוך על העמידה וחס נחבאר והנה הסדר של ברכו ק"ש שהוא בהיכלו הבר' כעוד ולכן אנו אומרים קודם הברכות ההם ענין הברכו שהוא בהיכל ק"ק דיי' כנו' שנעשה ממש עתה בחי' ברי' והענין הזה הוא עמלו חוס' קדושת שבת בעו' היצירה ועולם היצירה הוא סוד הרוח כעודע ולכן לריך שחיוני עתה לקבל חוס' שבת בנחמ' הרוח ששך שהוא מעולם היצירה. וזוהו יתיישב לך כמה מאמרים מ"ה הנראים כסותרים זה את זה כי הנה בפ' דרש' מ"ח ע"א אמר ת"ח בשעתא ד' ישראל מברכים ומזמנים להאי סוכת שלום אוספיוא קדישא ואמרי הפרש סוכת שלום כו' וכיון דשריא ופריש' גנפא על בנסא אריקת נשמין דחתיין לכל חד וחד כו' ובפ' תרומה בדקל'ה ודקל'ו ע"א אמר ברכו את ה' המבורך ברכא דא אלטריבו כל עמא לברכא בשמלי שבתא ברבו דליבא ומזוהו כו' ולא מברכי ישראל ברכא דא עד דמחשערין בעשרין דנשמחין קדישין כו' ובפ' ויקהל דר' ר"ד ע"א משמע כי חוס' נשמה אחי' מאליה חיבק כשנכנס ליל שבת. אבל הענין הוא זה כי כמה מיני בחי' חוס' נשמה הם כי בלילה יש לאדם ג' מיני חוס' שבת הא' חוס' נפש וזה נעשה בעת קב"ש בשדה כנ"ל. והב' חוס' סרוח וזה נעשה בעת שאומרים ברכו והג' חוס' נשמה וזה נעשה כשאומרים ופרשו סוכת שלום עלינו וגו' אלו הם כולם מד הנקב' שזמן עלייתה הוא בל"ש ואח"כ ביום שבת יש ג' מיני חוס' נר"ן וגו' מד הזכר כי זמן עלייתו הוא ביום שבת וכל בחי' מאלו תבא' במקומו בפ"ה. **ובמזור** לענין כי עיקר חוס' קדושת היצירה אינו אלא בהיכל ק"ק שלו שעולה לבריאה ונהפך ברוי' ממש ודבר זה נעשה בעת שאומרים ברכו ולכן חוס' הרוח אשר בארץ הוא בעת הו' ממש והרי נחבאר חוס' קדושת הרוח נפארת בחי' עלי' העולמות. גם נוסף לך באור בענין זה והוא בנחמ' הארות ז"א עמנו שניתוסף עתה בו והוא כי הנה בענין קב"ש ששדה ביארנו כי אז הוא זמן חוס' הנפש לפי שאז נכנסו ג' פרקין תחתיין של אות ל' דללס ללס דאבא וללס דאימא ומבחי' זו נמשך חוס' הנפש כי שלשה פרקין תחתיין הם בחי' נפש כעודע ונמשך עתה בברכו מחי' הנפש ג' פרקין אמלעים דאות ל' דללס דאי' ולא דאבא וכניסתם נגמרת ביולד תפילת ערבית והנה פרקים האמלעים הם בחי' רוח ולכן עתה הוא זמן חוס' הרוח ומה שחתיין בברכו את ה' המבורך הוא שחתיין במלת המבורך שהיא ה' מ"ב ר"ך פ' כי אות ה' תעשה בחי' מ"ב ובחי' רך והענין הוא כי הנה ג' מיני יצורים מנטייתם אות ה' והם ד' דיו וז' וגו' ליר' אלו הם בגי' מ"ב ואמנם בנחמ' המילוי שבה תעשה ר"ך כי כשתמלא' ביודיון כזה ה"י ותרכענה באופן זה ה"י פעמים ה"י יהיה בגי' רכ"ה וחס חסיר שרשה שהיא פ' פשוטה תשאר ר"ך והרי כי ה' עמלה נעשית מ"ב ונעשית ר"ך ותענין בברכו קדיש בתרא תפלת שחרית דחול וחס ביארנו כי כוונת לב"ש ברכו שכליל שבת וע"ש כי שם נחבאר :

בין כל א' וא' בניקודו משונה מחברו כנו' שם וז"ס חוס' שבת בכל ד' עולמות שהם עסמ"ב. ולע"ד כי זה הדבר עתה הוא לפי שהוא זמן חזרת המלכות דאלי' בסוד נקו' קטנה תחת היסוד פכ"ש כנ"ל ולכן עתה ניתוסף הארה יתירה וחוס' שבת יתירה ומעולה מן חוס' הא'. וסוד הדבר הוא לפי שבתחי' בעת קב"ש לא עלו העולמות רק כדרך עלייתם בימי החול בתפ' שחרית שהוא שעלו פנימיות ג"ר דעשיה והלבין את חילוניות ג"ה דיי' וכן כיואל בזה כל שאר המדרגות ואז איננו קדושת שבת עמלה רק חוס' שבת אבל עתה שכבר הוא שבת ממש כנ"ל לכן עתה יכול לירד הארה דקדושת שבת מעו' לעו' והוא ענין ירדת ד' הארות של ד' היות עסמ"ב בניקודים הנ"ל כליל ו' ומשכיס הארעם מלמעלה למטה אבל בתחי' שחי' בחי' חוס' בעמלה לכן לא היה אז רק בחי' עליית העולמות והכללותם ממטה למעלה :

ענין (ה) קדיש הא' שקודם תפ' ערבית יש בו כמה משונה מן כוונת הקדיש אשר בימי החול והוא כי בענין הקדישים הא' הפי' החול ביארנו שם במקומו שיש בכל קדיש ב' מיני העלאות בב' בחי' של מ"ב וב' בחי' כ"ח. והנה המ"ב הא' הוא נרמו ב' הוויין שיש בתיבו' וישתבח וישתאר ויתרומם כו' גם יש ב' בחי' כ"ח כנגדו וחס כ"ח אותיות שיש בחי' הא' שמה רבא מברך לעלם לעלמי' עלמיא ושם בתפ' החול נחבאר כוונת שם מ"ב וכ"ח האלו אבל עתה חתיין כי הנה ז' תי' יש בחי' יהא שמה רבא מברך לעלם לעלמי' עלמיא וחס כנגד ז' אותיות אה"ה יה"ו שהוא סו' שם בן מ"ב דבריאה כעודע וחס כסדרין אות א' דאה"ה במלת יהא ואות ס' דאה"ה במלת שמה פו' גם חתיין במילוי אותיותיהם וכולם בסוד מילוי התיין גם חתיין ב' השמות היוצאים מהם כנו' בענין קב"ש אבל אין סדרן עתה כסדרן בקב"ש כי סדרן של אז היה באופן זה יה"ה. יה"ה בניקוד אלהים. מלפ"ן. י"ה אדני. מלפ"ן. אלהים. אל. אבל סדרם עתה הם באופן זה יה"ה יה"ה בניקו' אלהים מלפ"ן י"ה אדני' אל אלהים מלפ"ן ו' והטעם הוא כי אז היו מסודרין כפי סדר הכאחס ופיעתם זה בזה כנו' כר"מ בפ' יתרו ג' בפ' זכור את יום השבת לקדשו. אבל עתה סדרן הוא הסדר האמיתי שלהם כסדר הו' ספי' תחתו' ומש"ל בענין סדר ז' ברכות שיש בכל תפלה מתפללות השבת ונמלא' כי במלת יהא חתיין לאות א' דאה"ה ולשם יה"ה ובמלת שמה חתיין לאות ה' ד' ולשם יה"ה בניקו' אלהים ובמלת רבא חתיין לאות י' ולשם מלפ"ן ובמלת מברך חתיין לאות ה' במילוי התיין ולשם י"ה אדני' ובמלת לעלם חתיין לאות י' ולשם אל' ובמלת לעלמי חתיין לאות ה' במילוי התיין ולשם אלהים ובמלת עלמיא חתיין לאות ו' חסירה בלי יוד או ה' אלף שבין ב' הוויין ולשם מלפ"ן ו' ותחתיין כי ב' כ"ח אותיות ב' תיבות האלו של יהא שמה רבא מברך לעלם לעלמי' עלמיא כנ"ל. ובז' שמות הנז' יש כ"ט אותיות כ"ח כנגד כ"ח אותיות הנז' ואות היסירה כנגד מלת אמון. גם חתיין כי הם ז' אותיות באה"ה יה"ו ובהם ז' שמות והם כנגד ז' תיבות שיש מן יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי' עלמיא גם חתיין כי אלו האותיות של אה"ה יה"ו בהיותם במילוי התיין ז' כנו' והם כך אל"ף ס"ם יו"ד ה"ה יו"ד ה"ה וזו הנה הם עולים בגי' נשם א' קדוש הנק' טפטפ"ה. גם חתיין כי ב' שמות אה"ה יה"ו נפשוטין הם בגי' מ"ב והוא סוד שם בן מ"ב הנרמו ברת' של וישתבח וישתאר כו' שהם ז' ויין שמספרם מ"ב והרי נחבאר ענין מ"ב הא' שבה הקדיש. וסבת כוונת שם בן מ"ב היה הוא לפי כי כל כוונת השבת ומילוי חוס' בסוד הבר' ובענין שאומרים וזיוס הו' תעלה וישב על כסא כבודו. וגם הוא סוד מ"ש בס"ה בהקדמה דמלכא לבש לבושי' דברי' ביומא דשבתא (ח) והנה אלו השמות של אה"ה יה"ו וכו' שמות היוצאים מהם כולם הם בכריאה ולכן כל כוונת השבת הוא באלו השמות וכן הו' ברכות שיש בכל תפלה מתפללות השבת כוונתם היא ב' שמות האלו ג"כ ומ"ש לקמן בפ"ה ואמנם כוונת שם בן מ"ב הכ' שיש בזה הקדיש כפי הכוונה אשריה לכוין ביום שבת לא קבלתיו ממורי ז"ל :

ענין יולד דערבית והק"ש. דע כי כוונת כל התפילות והק"ש דליל שבת ודיוס שבת אינה כמו הכוונות של התפ' והק"ש דימי החול אמנם לא קבלתי כוונתם ממורי ז"ל. **כוונת** ספוק ופרוש סוכת שלום עלינו כו' דע כי בברכו' אלו דיוול דערבית דשבת כולם הם בהיכלות הבריאה בנחמ' היכל הנוק' כמבואר אללנו בתפילת ערבית דימי החול ואין הפרש בין יולד זה דערב' דשבת לערבית דחול וזלמי' בענין מה שאנו מוסיפין לומר ופרשו סוכת של' כו' כמ"ש ענינו בפ"ה אבל עכ"ל להורות כי יש חוס' קדוש' עתה כליל שבת מכליל החול לכן נהגו לומר בברכו' ק"ש בטעם ובחן טוב ובקול נעים לרמז אל טועם הנמשך עתה מן הבינה הנק' טועם ה' כעודע. **ואמנם** אין שום חוס' קדושה בכל אלו ההיכלות של ערבית רק בהיכל ק"ק דברי' הכולל ג"ר אשר הוא רמוז בברכת השכיבו כמבואר בתפ' ערבית דחול וע"ש היטב כי הוא נקרא מטקו

דגרות וביאורים: (א) פס"ח ט"א משנת ד"ה וחס"כ: (ב) הר"מ סדר הו' שמות וכו'. נ"ל פ"ס וז"ל יהיה אל הויה נקוד אלהים ואלקים ממש ממשן י"ה אדני כנו"ל. וכו' פכ"ל: (ג) בדק ז"ב: (ד) כההין בן הוא כפס"ח: (ה) בלי יוד וכלי אלף. פס"ח: (ו) א"ש הנה בלות ה' ה' של הויה הנרמו במלת שמה לא נזכר בה כההין כמו ב' התיין התמונות ואולי הוא ס"ק ונריך גם להוכיח כנלפני'. ח"ה עיין בלוח הקודם שהשתחתי מפס"ח כההין: (ז) דע דקדיש א' הוא במילוי התיין וקדיש של קודם העמידה הוא מילוי אלפין וקדיש של אחר העמידה במילוי יודין והו' דיה"ו מלא וז"ל אל"ף וקדיש בתרא במילוי יודין כילו. ט"ס: (ח) וז"ל שבת הוא סוד אצילות ולא כריאה. עיין ס' אמל"י ד"ו פ"ג אות קש"ם עיין כעז"ת דף ע"א שורה א' וז"ל אך כבריאה כה מתנהג העולם בשבת וי"ש כו' והענין כי האצילות אינו מחלגם אז רק כ"הם דבריאה ובהם מנהיג העולם כו' עי"ש: (ט) פס"ח פ"ג משפר השבת:

שער השבת פרה יר בו

שבע פי' הארה מן ז' ולא הו' עצמן זהו בליה אצל ביום הם
הו' עצמן כי אז הן שולטין (קדיש אחר ויכולו תכוין ע"ר
ראשוניות רק שמילוי אהיה יהיו ע"ד ס"ג שכל ההי"ן מלאים
ביודין חוץ מן אות ו' שמלוי באלפין ותכוין שהוא גי' יחזק
ומ"ב הכ"ל קבלתי (כמה פי' טע' זה לפי שמציאותו לא כמלא
כי אם כביל שבת לבד אפי' כשחל יום א' של פסח בשב' אומר

ואתו משא"כ כפי הפשט (אה"כ ממזמר לדוד י"י רועי כו'
זיכוין בר"ת אך טו' אחסד ירדפו'גי' הוי' וכן ס"ת אך טוב וחס'
אה"כ קדי' אחרון תכוין ע"ד הראשוני' ממע רק שמילוי אותיו'
אהיה יהיו כולם ביודין ותכוין שהוא גי' ר"יח לכן תכוין
להשלים עד רמ"ח שהוא גי' אברהם לכן צריך להשלים ל'
אותיות שיש בברכו את י"י המבורך שאומר החון ויש בו י"ו
אותיות וג"כ תכוין בעניינתך ברוך וכו' בי"ד אותיות שיש בהם
זהרי נשלים ל' אותיות ועם ר"ח גי' אברהם . והנה אם
שכח לקבל תוספות רוח שבת בברכו את י"י המבורך הראשון
או אם לא שמעת אותו תכוין עתה בברכו אחרון לקבל
תוספות רוח ושמה בפעם אחד כי אם לא קבלת רוח בברכו
ראשון אך אפשר להביל בשמה בופרום

מהחברים וד' מלאים אלו של ר' קדישים עם י"ט אותיות
של טעמי' אברהם יחזק יעקב גי' תכלת
ע"ה כמין ז' מרגליו הג"ל ואיך סוד תכלת שבניית .

פרק יר ענין ז' פעמים ברכו של ליל שבת בברכו
א' יכוין לקבל תוספות סוד רוח
ויכוין ששם הוי"ה העולה כ"ו אח"כ ברכו' הוא ע"ב ואחר כך
במיל' הרבוע הוא ק"ל והנה כ"ו ע"ב ק"ל גי' ברכו ובברכו
ז' תכוין לג' מלוים ע"ב ס"ג מ"ה גי' ק"ב ולג' מ"ב שלהם
שהם קכ"ו הרי הכל גי' ברכו ו"ס המבור' מ"ב ר"ד מ"ב ה"ל:
גר"ך הוא יותר רחמים והם הג' מלאי' העלוין ק"ב . אח"כ
תלך לביתך ותאמ' בקול רם שבת שלום כי הוא המקבל הכלה
בסדר פנים יפות בשמחה גדולה גם היה טוהג מורי ולה"ה
לשמו ידי אמו בליל שבת כי כך הזעיר אנפין עולה ומנשק ידי
אמו בכל ליל שבת וסוד הענין כי כיון שעולה בסוד ל' של כלל
דתבונה הוא עולה בין זרעו' הירי' ואז נושק הידים כי בחול
הוא בנ"ת שלה לבד שהוא ז' דללס היא נגד החזה גם אתה
תנשק ידי אמו בכל ליל שבת וביאור הדבר הזה כי בחול אין
לזעיר אנפין רק מוחין פימני' מן ז' דללס שהם ה"י דתבונה
כמבוא' אך בליל שבת עולה עד מקיפים שהם ל' דללס חנ"ת
שהם חנ"ת דתבונה כאומר ושם הזרועות של התבונה אמה
דו"א והוא עולה שם ומנשק ככ"ל .

מע"ה וסוד נשיקות שע"ג היד המזכר דע כי מציאות ה"ג
והם ה' אותיות מהפ"ך הם ביסוד דמלכו'
אמנם שרשם הראשון היא בה' אכזבות של יד שמאל
כי ה' של יד ימין הם ה"ח והנה סוד כל הה"ג אלו
שרשם הוא בפה העלוין שיש בו ה' מוצאות ג' גמגמ' ב'
אותיות וב' מהם בה' אותיות והם רטלג"ת חסשר"ך ואלו הם
ה"ח וה"ג וכאשר האדם נושק בפיו גורם להשיפע ולהאור
משרשן אשר בפה הה"ג כנ"ל אל הה' אכזבו' למתקן שה' למט'
חוקי' וקפי' ולפיכך כשכא הקטן להתברך וכן הגדול תחל' הקטן
נושק יד הגדול כדי שיתעורר אח"כ הרחמים ויברכהו וכן
הענין למעלה בעת הגלות שאין זיוג שלם אין הת"ת יכול
להזדווג עם המל' בסוד היסוד שבה שהוא מלכפ"ך אמנם
גם הוא נחית מדרגא דליה ונושק יד המלכות להמתיק דינה
אשר שם כטעם וישק יעקב לרחל שאינו נשיקות פה אל פה
ובזמן בגלות הוא יורד ומחבבה ומטפל אליה במשמוש היד
שהיא מתפייסת בו ותאחז במשפט ידו כנודע וע"י אכזבות היד
אלו מזדווג עמה ומשם היא מעלה מ"ן אליו אשר הוא צריך
אליהם בסוד אור החומר ואולם בהיות המלכות למעלה בבינה
בסוד ד' על' ו' אמו היא יורדת ומנשקת ידו ככ"ל . וכשתבוא
מבית הכנס' תעמוד במקומ' בשולחן ותאמ' דא היא סעודת'
דחלק תפוחין קדישין שהם דה"י כמ"ש ענינו בסיום הדרוש
צ"ה אה"כ תקיף השולחן דרך ימין בשתיקה ואח"כ תקט

בידך ז' אגודת הדם ותחברם בז' ידך ותברך עליהם ותריח
בהם ואח"כ תקיף בהם השולחן פע' ז' בשתיק' ואח"כ אמור
זכור ושמור בדיבור אחד נאמרו ותאמר הקידוש ואחר אכילתך
אמור איזה פריקים ממוסכת שבת ואחר בהמ"ז תחזור ותאמר
זכור ושמור בדבור אחד נאמרו ותברך על הדם פעם אחרת
ובבוקר בסעודה ז' תעשה כמו שאמרנו בראשונה וכן תעשה
בז' והל' בבוא' מזה"כ תעמו' במקומ' ותאמ' דא הו' פעוד'
דחלק תפוחין קדישין כי הלא עתה המל' יש לה ג' מוחין
שפעת מהם ומשם אוכלת ואח"כ תקיף השולחן דרך ימין
בשתיקה כנגד א"מ של חג"ת המאיר בא"מ של נה"י ואח"כ
תקח בידך אגודה של הדם ותחבר' בידך ותברך עליהם ותרי'
ותקיף את השולחן פעם אחרת בשתיקה כנגד א"מ דחב"ד
המאיר בא"מ לכה"י ואח"כ אמור זכור ושמור בדבור אחד
נאמרו ותאמר הקידוש ותכוין בויכולו אמנם תעמוד במקומך
ותאמר דא היא סעודת' דחלק תפוחין קדישין הטעם כי הלא
עתה בסוד הסעוד' מקבלת האר"גס מג"ד דו"א ואז נקרא חקל
תפוחין קדישין והטעם כי הלא תחלה בהיותך בקבלת שבת
בשדה נקרא חקל כמבואר . (מורי ולה"ה היה טוהג למור
כל הקידושין מעומד בשבת וי"ט ואח"כ יושב וטוע' מן הכוס
של קידוש והיה טוהג להשא' מעט יין בכוס הקידוש ובכוס
בהמ"ז בסו' אסוך שמן להשא' ברכ') אח"כ בעמיר' שמקבל'
הארה מג"ה דו"א נק' חקל תפוחין כי הלא ג' אומנעי' נק' אבות
והם סו"ג תפוחין ועת' בקידו' נק' חקל תפוחין קדיש' כי הו'
מקבלת האר' אל מוחין שלה מן המוחין דו"א עצמן שהם ג"ר
וכבר בארנו שמוחין נק' קדישין ובפרט המוחין דו"א אמנם
להיות מקבלת עתה משם ושם הוא הפה דו"ה והוא אוכלת
ומוזנית משם מן הפה של הז"א ואע"פ שהיא למטה בנה"י
שלו כנ"ל אמנם נקרא סעודה זו דמטרונותא כי כשהיא מגע'
זאובלת ומוטלת מוטמת דמלכא ולכן נקרא סעודה זו סעודה
דימטרונותא כי היא אוכלת ולא היא אח"כ נבאר במ"ה ענין
אכילתה וסעודה בל"ז שיטת ויהיה תקיף השולחן תחלה דרך
ימין ותכוין כי הלא בעמידה עלתה בנה"י דו"א והוא בסוד
א"פ דוגמת שבת שהוא סיגונית נה"י דו"א בחכ' א"פ ואחר
שבלת מן הסדה הקפת השולחן להמשך א"מ של החיכונית
וכן עתה ג"כ תכוין להמשי' א"מ מבחי' כפי' דו"א נגד ויכולו
ראשון שבעמידה הח"כ תקח בידך ז' האגודת ותברך עליהם
ותריח בהם ותקי' בה"ת השולחן ותכוין להמשי' א"מ מבחי' הג"ה
שנמש' א"פ שלהם בויכולו הכ' ולכן הקפה זו בזה"ס כי הדם
רומז אל ג' אבות שהם ג"ה אמנם ז' האגודות הדם תכוין שהם
נגד זו"ן ולכן אחר שתריח בהם אמור זכור ושמור בדבדו' אח'
נאמרו ותכוין לחברם יחד והנה נגד אור פנינו שקבלה מג"ר
עתה בסוד הקידוש כמ"ש צ"ה אין בו כח להמשך המהיר
שלהם כי הם המקיפים מבחי' מוחין עלאין ואינו נעשה על
ידינו ומעצמו נעשה ואחר כך אמור הקידוש וסוד הקידוש
להמשך א"פ מן ג"ר דועיר אנפין לנוקבא כדי שתכל ותקבל
הארה משם ולכן נקרא קידוש כי כוונתו לקבל הארה מג"ר
שהם המוחין הנקראים קד"ש:

מע"ה צריך למוזג הכוס קודם שתאמר הקידוש והכוס
יהיה נגד החזה כי משם יוצאת הנוק' הנקרא כוס
הברכה ושתה מהקידוש מיושב למורי ז"ל וכו' לעיל
וגם כמה לקמן

פרה זו ועתה כום הקידוש תקבל מיד זולתך
מנ' ידיו לב' ידך ותחזיק אותו
בז' ידך ותכוין בהו להמשך המוחין מג"ר דו"א לנוק' כי זהו
סוד הקידוש כנ"ל שהוא המסכת המוחין הנקרא קדיש אמנם
תכוין להמשך ג' י"ה פשוטות בני' ידים גדולה וחוקה רמה
ותכוין כי ג"פ י"ה גימטריא מ"ה והוא מ"ה דאלפין והכוונה
הוא להמשך מג"ר דו"ה ג' שמות י"ה דרך הו' קיין ויורדין
דרך ג' הידים שהם עד הג' דו"ה הנק' מ"ה דאלפין . אחר
כך תכוין למלאות ז' י"ה מהם ביד ימיך שהם י"ה במילי'
יודין

סידור תפלה להרש"ש

הוה יוד יוד יוד הוה הא הי וו ואו ואו הוה הא הי

א א א ל ל ל איש ד ה ד נו יי ה

לברך את ה' כסא אברהם, עבד א'

לסקן עון של ציטול מלות לילית. אח"כ יכוין כי ד' שמות יה"ו דחכמה וד' אה"י דצינה שהם עיקר המוחין מלאים עולים שנו"ת ויכוין להמשיכם דרך יסוד דאימא ולהעצירם דרך היסוד העליון דז"א הנק' עתה ת"ת ולהשאיר מהם ציסוד העליון והוא נוספר יוסף ללורך זיווג לאה. ות"ר אורות כמספר לילית ימשיכם למטה מהחזה ללורך זיווג רחל.

יוד אלף הי ויו יוד יוד אלף הי הי ואו יוד

יוד אלף הא הא ואו יוד

יוד אלף הוה הוה וו יוד

היי המם דוו כבי ליו פנד נמכ על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצית אח"כ יכוין

כי צעזרם דרך יסוד דאימא כל א' מד' מוחין הנז' לקח הארת לבוש יסוד דאימא שהוא אהיה דההין שהוא גי' כנ"ף והם ד"פ קנ"א גי' לילית.

אלף הוה יוד הוה אלף הוה יוד הוה

אלף הוה יוד הוה אלף הוה יוד הוה

הכנף יחי גי' קנ"א אלף הוה יוד הוה וכו' יכוין לחקן עון הכעס כמס' קנ"א.

פתיל גי' י' שמות דצ"ן שצ"ס דנוק' *צינה דהוד דצ"ן דמ"ה וצ"ן דזו"ן *חסד דהוד דצ"ן דמ"ה וצ"ן דזו"ן

יוד הוה הוה יוד הוה הוה יוד הוה הוה יוד הוה הוה

יוד הוה הוה יוד הוה הוה יוד הוה הוה יוד הוה הוה

יוד הוה הוה יוד הוה הוה

תכלת חהי גי' שבעה שמות דמרגלאן דהנוק' מקבלת מהם

א יהוה ה יהוה י מצפץ ה יה אדני י אל

ה אלהים ו מצפץ

חלק שרישי

הועתק והוכנס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

דע כי צימות החול יורדים העולמות למטה ממדרגתם צבי"ג עד שיפור ע"י חיים תשס"ח
 שיבא א"ח במקום נוק' דאלי'. וכל זה לצורך הבירורים. וע"י תפלתנו
 בימי החול עולים קצת מדרגות כמו שמבואר אללנו בסדר של חול. והן טחה קודם
 מנחה דע"ס כבר עלו העולמות מאליהן עד שיפור עליית ימי החול ע"י
 הפילותנו. ועכשיו ע"י הכוונה שיכון קודם ה' שפתי חפחה כמו שיבצ' עולים
 העולמות לגמרי במקומם האמתי עד שיגלה א"ח דאלי' צביצורא דא"ק. וצ"י
 הכריעות והזקי' והכוונה שיכון בהם במש"ק עולים למעלה ממדרגתם לקבל
 חוספת שבת:

ועניין כללות כוונת מנחה היא בסדר תפלת שחרית דחול ממש. אלא שבחזרה
 יכון להמשיך גם כחרים דנה"י דיסו"ת. והנה מוחין דציצור ויניקה
 וו"ק גדלות לא נסתלקו מחפלת שחרית. והן טחה בעמידה נשלים הגדלות. וכבר
 כתבנו בסדר של חול דעניין עיצור ויניקה וגדלות דז"א דחול הכל הוא מנה"י
 דיסו"ת הכלול מה' פרלופים וי' היות אשר בכללות נק' ל' דללס. וכנגדו יש
 פרלופק חג"ת הכולל י' היות ונק' ל' דללס וכנגדו יש פרלופק חב"ד הכולל י'
 היות ונק' מ' דללס. וכולם בכללות נק' צינה דז"א. וכמו שמבואר כל זה בשער
 פקרי הללס ובש' המוחין ובכמה מקומות **וכבר** מבואר בס' עולת חמיד
 דבמנחה עש"ק נכנס ל' דללס שהכוונה פשלוס גדלות דחול שהוא כללות נה"י
 דיסו"ת ואח"כ ע"י קבלת שבת וע"י תפלת ערבית וקידוש נכנסים ל'
 דללס דהיינו פרלופק חג"ת הכו' דיסו"ת, בקבלת שבת פירקן תחאין דל'
 דללס דיסו"ת שהם נה"י דחג"ת הכוללים דיסו"ת. וע"י ברכו פרקין
 אמלעיים דל' דתבונה שהוא חג"ת דחג"ת הכולל דתבונה. וע"י ופרום ויכולו
 דחוק העמידה דליל שבת פירקן אמלעיים דל' דללס שהוא חג"ת דחג"ת
 דיס"ס. וע"י ויכולו שלאחר העמידה פירקן עליונים דל' דללס שהוא כחב"ד דחג"ת
 דתבונה. ובקידוש פירקן עליונים דל' דללס שהוא כחב"ד דחג"ת דיס"ס. וכל
 זה שכתבנו הוא בחיטויות. וכנגדן לריך להסלים ל' דללס הכו' במנחה
 בפנימיות ג"כ וכן ל' דללס ג"כ בפנימיות. וזה סדרן בק"ש ובתמידה נכנסים
 פרקן תחאין דל' דיסו"ת שהוא נה"י דחג"ת. וע"י ברכה מטין שבע פרקין

אמלעיים דל' שהם חג"ת דחג"ת דיסו"ת. וע"י הקידוש פירקן עליונים
 דללס שהם כחב"ד דחג"ת דיסו"ת. והו כללות עליית ליל שבת. ונבארם כל
 ה' במקומו בפרטות:

סידור תפלה להרש"ש

סידור ד' דף ז' ע"ב

אֱהִיָּהּ יחידות דרום
יְהוָה דנפש דגשמה

בינה

בג"ה דנה"י דחג"ת
דחילוניות יססו"ת

נפשות דחיות דרום
דגשמ' דמ"הוב"ן דב"ן

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

לבג"ה דנה"י דחג"ת
דבינה דחילוניות דז"ח
ויכוין להמשיך מלכיות
דבג"ה הנז' עס נפשו'
דנשמות הנז' לבג"ה
דנה"י דחג"ת דבינה
דיעקב ורחל דחילוני'

יֵאָמֵן

להעלות בג"ה דחב"ד
דיל' לבג"ה דנה"י דבכ'

בְּאֵי בִּלְתָּה

אח"כ

חוג דדעת

ב' קוי ימין ושמאל דנה"י דנה"י
דחג"ת דחילוניות יססו"ת.

נפשות דחיות ונשמות דרוחות דרום
דגשמה דמ"ה וצ"ן דמ"ה ודב"ן.

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ

יְהוָה יְהוָה

אף הו' יו' הו' אף הו' יו' הו'

יו' הו' וו' הו' יו' הו' וו' הו'

לדח"י דנה"י דחג"ת

דבינה דחילו' דז"ח

ויכוין להמשיך מלכיות דכסר ודח"י
הנז' עס נפשות דיחידה ודחיות
ודנשמות דרוחות הנז' לכסר ודח"י
דנה"י דחג"ת דבינה
דיעקב ורחל דחילוניות

יֵאָמֵן

להעלות דח"י דחב"ד דילירה לדח"י
דנה"י דבריחה

כלחש

בְּאֵי בִּלְתָּה

שַׁבַּת מִלְפָּתָא:

ויכוין לקבל חוספת נרנח"י דנפש:

חכמה

חח"ן דנה"י דחג"ת
דחילוניות יססו"ת

נפשות דחיות דרום
דגשמ' דמ"הוב"ן דמ"ה

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

לחח"ן דנה"י דחג"ת
דבינה דחילוניות דז"ח
ויכוין להמשיך מלכיות
דחח"ן הכ"ז עס נפשו'
דחיות הנז' לחח"ן
דנה"י דחג"ת דבינה
דיעקב ורחל דחילוניות

יֵאָמֵן

להעלות חח"ן דחב"ד
דיל' לחח"ן דנה"י
דבריחה.

בְּאֵי בִּלְתָּה

סידור תפלה דהרש"ש

קַעֲיָא מִן כָּל בְּרַכָּתָא שִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא
דְּאֲמִירָן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה

בכללום כ"ח חיבות טיש מן יהא שמים רבא וכו' טר בטלמא
יכוין להמשיך ללס דנרנח"י דנשמה דמוחין דגדלוס דאבא
לפרטוף, צינה דז"א דהיכל ק"ק (שסס א"א ונוק' וישסו"ס)
דילירא דז"א דאלי' דאלילות ודילירא :

אָמֵן

יכוין להמשיך ג' אלמי
נח"י דנרנח"י דמוחין דגיר
דקטנות דאבא

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

לכחצ"ד דויק דז"א (שסס א"א ונוק'
וישסו"ס) דהק"ק דז"א דילירא דאלילות
דאלי' ודילירא.

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

גם יכוין בכ"ח זה להמטיק הג"ר דקטנות דאבא סנו'.

כל צרכו הוא בצריאה ולהורות כי היכל ק"ק דילירא חזר להיות צריאה ממס
לכן יאמר צרכו שהוא בצריאה.

בְּרַכְוֵי יְהוָה יִיְהוּ יְהוָה יוֹד יוֹד הוּא יוֹד הוּא וְאוֹ
יוֹד הוּא וְאוֹ הוּא

להמשיך כתר וחס"ן בג"ה דת"י דחג"ס דחג"ס דחילוניוס דתצו' לכתר וחס"ן
בג"ה דת"י דחג"ס דחג"ס דב"ן דמ"ס וב"ן דצינה דחילוניוס דז"א וסמל' לנוק' :

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה